

Hazatérés

PRÓZA - LXI. évfolyam, 48. szám, 2017. december 1.

Apám mindig arról regélt, hogy a magyarok az egyik legbarátságosabb népség a földkerekségen, de hát ő sem volt tévedhetetlen.

Azért szerettem volna, ha látja, hogy úgy állok ott az őshaza térképén, mint valami ott felejtett gombostű. Vagy mondjuk, mint egy félbehagyott szendvics, amit épp készülnek kidobni a buszváró szemetesébe.

Apám sokszor beszélt arról is, hogy a magyarok, meg a kubaiak sok tekintetben hasonlítanak egymásra, olyan *mediterrán* típusok, magyarázta. Az érzelmek határozzák meg a cselekedeteiket. Elkóborolt anyám nem nyilatkozott a témáról, hanem egy nap fogta magát, átsétált a házunkból a szemközi buszpályaudvarra és jegyet váltott a szebb jövőbe – nélkülünk.